

KAUPUNKI

Verinen mies saattoi olla Pakarinen

HARRI PAKARINEN

► Jukka Karjalaisen laulu palautti Marjaniemen rannan muistot

► Erilaisia mielikuvia vuodelta 1963 on kuin rannassa uimareita

Kimmo Oksanen
HELSEINGIN SANOMAT

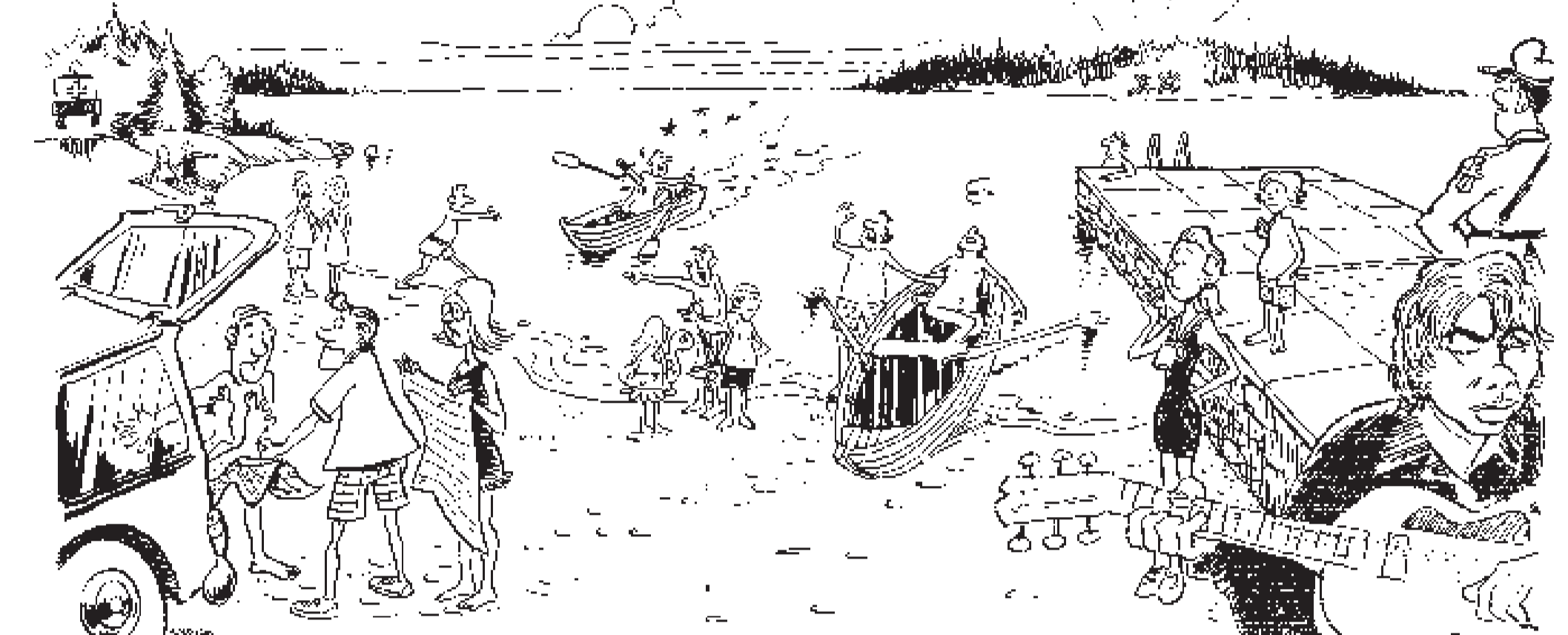
► "Varmaankin saarella oli vähän epämääräinen maine mantereella asuvien keskuudessa. Siellä tehtiin kiljua, tilipäivinä ryypiskeltiin ja joskus tapeltiin."
Näin kertoo Jaana T., joka asui Marjaniemen uimarannan edustalla Syväsaarella (Syvänesaari) vuodet 1964-1979. Hän on yksi niistä, jotka hätkähtivät kuullessaan ensi keran radiosta Jukka Karjalaisen elokuuhun 1963 sijoittuvan laulun *Verinen mies*.
Siinä saarella juotiin ja tapeltiin, Karjalainen laulaa.
"Minä en ainakaan kokenut siellä minkäänlaisia itseäni kohdistuneita uhkatilanteita. Päinvastoin minua kohdeltiin erittäin hyvin. 'Naapurin sedät' toivat minulle aina palkkapäivinä karkkipussin". Vuonna 1962 syntynyt Jaana T. kertoo.

Kuvaamataidon opettaja Ulla Forstadius oli tuolloin 16-vuotias Marjaniemen uimarannan uinninvalvoja. Helsingin Sanomat vei Karjalaisen ja Forstadiusen uimarannalle neljä viikkoa sitten. Tapamisesta kerrottiin maanantaina 28. toukokuuta.
Forstadius kertoi, kuinka hän saattoi verisen miehen Malmin sairaalaan. Hänen mukaansa auto oli todennäköisesti Anttilan Jorman punainen Taunus-farmani. Sitä se ei ollut, sillä Anttiloilla oli tuolloin viinipunainen Sunbeam.
Sen enempää se ei ollut ambulanssi, vaikka jotkut muistavat rannassa ambulanssin nähtänsäkin.
Vuonna 1956 syntynyt Jorma Anttilan poika Jyri Anttila oli tuolloin rannassa. "Se tuli sieltä Syväksestä. Porukalla oli sel-

lainen soutuvene lukittuna rannassa. Ne oli laitapuolen kulkijoita, jotka siellä saarella budjas", Anttila muistaa.
"Stellä rannalla oli kaikki kylän lapset aina kesällä."
Tuolloin 11-vuotias Pertti Niemi, roihuvuorelaisen Karjalaisen naapuri, tuli Karjalaisen tavoin Roihuvuoresta kärkyä Marjaniemeen uimaan.
"Tunti tai pari ennen tapahtumaa saaresta tuli soutaan virkapukuinen poliisimies. Poliisi oli ilmeisesti käynyt rauhoittamassa saarella majailevaa seuruetta, huonolla menestyksellä", Niemi muistaa.

Kun verinen mies rantautui, tuolloin 12-vuotias Harry Kokkonen seisoi samassa paikassa kuin Karjalainen. Karjalaislaista hän ei muista, mutta tapausten kyllä.
"Olin uimassa juuri siinä kohtaa, jossa verinen mies rantautui. Asia palautui mieleeni kuin filmiltä kuullessani Karjalaisen kappaleen", Kokkonen kertoo.

Laulussa kerrotaan, kuinka rantaan tuli soutuveneellä mies, joka kiedottiin pyyhkeisiin, ja ne pyyhkeet oli hetkesä punaiset.
Laulu herätti Satu Toivosen muistot. "Kuulin sen ensimmäisen kerran autossa ja meinasin ajaa ojaan. Luulin olevani nainen, jolle ei koskaan tapahdu mitään", Toivonen kertoo.
"Olimme isäni ja sisareni kanssa uimassa. Vastapäisessä saarella oli miesporukka ryypäimässä ja yhtä puukotettiin. Kaveri tuotiin moottoriveneellä uimarantaan ja muun muassa meidän pyyhkeet isäni vei tähän ensiaputilanteeseen", Toivonen kertoo.
Toivonen muistaa moottoriveneen, vaikka Karjalainen lau-

Marjaniemessä vuonna 1963 nähtiin monenlaista väkeä, muun muassa verinen mies, Jukka Karjalainen, Einari Y:n Taunukseen ja poliisi.

laa soutuveneestä. "Tiedän myös sen, että hänet vietiin Malmin sairaalaan, koska äitini tuttu oli siellä toimenpiteessä juuri tuolloin. Hän kertoi, että sinne tuotiin Marjaniemessä puukotettu mies", hän kertoo.
"Isä kertoi meille, että mies oli jäänyt veneen potkuriin... säästääkseen meitä elämän karmeilta."
Verisen miehen Malmin sairaalan punaisella Taunus-farmin kuljettanut oli Raiosta vastikään Helsingin Kuloosaaren muuttanut kahden lapsen isä Einari Y.
"Olin juuri tullut uimarannan

seitsemän- ja viisivuotiaiden tyttärieni kanssa. Veneen pohjalla makasi se verinen mies. Sitä oli puukotettu", 75-vuotias eläkeläinen Einari Y. kertoo.
"Siellä oli paljon autoja. Ihmettelin, kun kukaan ei halunnut ottaa sitä miestä kyytiin. Laskin penkit alas ja laitoin sen miehen sinne taakse. Se oli nuori kaveri, noin 20-25-vuotias."
Einari Y. ei tuntenut Helsinkiä hyvin. Hän pyysi mukaan tiennäyttäjän. "Mä en lähde yksin", sanoin. Silloin se tyttö (Ulla Forstadius) tuli mukaan ja asetui taakse sen verisen

miehen kanssa", Einari Y. kertoo.
"Tyttö oli hysterian partaalla. Se kaveri tuli molemmista päistä."
Poliisit pysäyttivät ylinopeutta ajaneen Einari Y:n. Kurkuttuaan takaosaan he kuitenkin ajoivat Einari Y:n edellä Malmille. "Siellä oli pari kaveria vastassa. Tää on nyt viime tingassa", ne sanoivat", Einari Y. muistaa.
"Pesin autoa pitkin kesää, veren haju ei ollut millään läh-teä."
Malmin sairaalassa oli meilläään suonikohjuleikkaus.

Se kuitenkin venähti, koska Marjaniemestä tuotiin paikattavaksi verinen mies. Suonikohjujaan leikkauttanut oli Satu Toivosen äidin ystävätär.
Toivosen tiedon mukaan lääkäri oli kutsuunimeltään professori Karikoski. "Olen pahoillani. Jouduin juuri pelastamaan erään desantin taivaan portilta", professori Karikoski oli valitellut myöhästymistään.
Professori Karikoskea ei löytynyt Malmin sairaalan eikä lääkäriliiton kortistoista. Hän on kuitenkin saattanut olla vuonna 1995 kuollut lääkintöneuvos Niilo Karikoski. Niilo Karikosken pikkuserkun, lää-

käri Kaarina Karikosken mukaan sanat sopisivat hyvin Niilon suuhun.
Entä verinen mies, kuka hän oli?
Tuolloin kolmevuotias Helena Kallinen asui Syväsaarella vuonna 1963. Saarella oli neljä taloa, jossa yhdessä asui Pohjois-Karjalasta töihin tulleita miehiä perheineen.
"Verinen mies oli nimeltään Pakarinen, etunimi ei muistu mieleen", Kallinen kertoo.
"Saarella oli jotain riitaa, oli syntynyt tuuppimista, jolloin Pakarinen kaatui ikkunaa päin. Siitä haavat. Pakarinen oli tuol-

loin keski-ikäinen."
Myös saarella asuneen Jaana T:n mielestä nimi on tuttu. "Pakarinen? Nimi kuulostaa kyllä tutulta", hän sanoo.
Mutta muistaako kukaan sitä veristä Pakarista silloin Marjaniemessä? Kuka hän on? Eläkökö hän?
► **Kimmo Oksanen, Helsingin Sanomat**, PL 65, 00089 Sanomat, tai faksi (09) 122 2519 tai sähköposti: kimmo.oksanen@sanoma.fi
► **Jaana T. ja Einari Y. eivät halunneet esiintyä kirjoituksessa nimillään.**

Helsinki teki Katajanokalle oman vierasvenesataman

Olli Lukkari
HELSEINGIN SANOMAT

► Helsingin kaupunki on rakennuttanut Katajanokalle Suomen suurimman vierasvenesataman. Satamassa on 120 paikkaa, joista puolet on tarkoitettu vierailijoille ja puolet vuokrataan koko purjehduskaudeksi.
Aikaisemmin Helsinkiin tulleet veneilijät ovat joutuneet käyttämään eri veneureiden yksityisiä satamia. Kaupungin oman sataman rakentaminen on ollut vireillä lähes kymmenen vuotta, vaikka kysyntä isolle vierasratamalle on ollut jo pitkään.
Vaikka satama on auki veneilijöille, on toimisto ja huoltoilat sijoitettu tilapäisiin parakkirakennuksiin. Pohjoisrannan arvokkaan ympäristön vuoksi liikuntavirasto ja kaupunki-

suunnitteluvirasto eivät ole päässeet yhteisymmärrykseen satama-alueelle rakennettavasta huolto- ja toimistorakennuksesta.
"Rakennuksen suunnitelmat on palautettu jo kaksi kertaa uudelleen valmisteltaviksi. Nyt haetaan kompromissia, jolla huolto- ja toimistorakennus saataisiin ensi kevääksi", kertoo liikuntaviraston venesatamapäällikön sijainen Heino Mikkonen.

Sataman hoito on annettu kokeiluun ottaen yksityiselle yritykselle. Mikkosen mukaan käytäntö on yleinen muissakin kaupungeissa, sillä sataman pyörittäminen vaatii miehitystä ja aikaa.
Liikuntavirasto päättää tämän kesän jälkeen, jääkö sataman hoito edelleen yksityiselle vai ottaako kaupunki sen itselleen.

Satamaisäntä Pekka Haltia kertoo, että vieraspaikkoja on jo varattu ja varsinkin isot laivat ovat olleet kiinnostuneita vaihtamaan satamapaikkaan Katajanokan.

Uuden sataman etu on keskeinen sijainti.
"Vierailijoiden määrä riippuu paljon ilmoista, mutta ei tuhat kävijää ole mikään mahdollisuus", Haltia arvioi.

Mikko Väisänen kävi ensimmäisen joukossa testaamassa uuden sataman laituri. Veneilijöiden keskuudessa kaupungin vierailusatama on otettu innolla vastaan.
"Tämä on todella hyvä juttu, varsinkin kun paikka on näin loistava. Aika monessa kaupungissa vierailusatamiin on panostettu, mutta Helsingistä sellainen on puuttunut", hän perustelee.

Saksalainen Ernst Schwinum korjaa venettä Katajanokalla, jonne hän poikkesi viiden kuukauden Itämeren-purjehduksellaan.

Taksin voi tilata Helsingissä tekstiviestillä

► Maanantaista alkaen taksin tilaaminen onnistuu Helsingissä myös tekstiviestillä.
Järjestelmä otetaan käyttöön kello kymmenen aikaan aamulla. Tilauspalvelu toimii numerossa 13 170. Palvelua voi käyttää Radiolinjan, Soneran ja Telian numeroista.
Tekstiviestissä tulee lukea kaupungin nimi, kadun nimi, talon numero ja porraskirjain. Varmistukseksi tilauksen perille menosta tilauskeskus lähettää sen vastaanottaneen auton järjestysnumeron. Jos autoa ei löydy kahdeksan minuutin kuluessa, palvelu ilmoittaa tilaajalle, että kaikki autot ovat varattuja.
Viestin hinta on 9,90 markkaa. Tyypillinen puhelimitse tehty tilaus numeron 700 000 maksaa keskimäärin viisi markkaa.
Myös Tampereella voi tilata auton tekstiviestillä. Siellä tekstiviestitilaus maksaa 7,15 markkaa. STT-HS

Columbia-, Fjällräven- ja Sasta-kesäpaidat nyt saapuneet!

LASSIN KAUTTA JUSSIN VIETTOON!

Halti Camp/Lise 3 kappaleita 249,-	Halti Spirit 4 kappaleita 425,-	Halti Omega 3 kappaleita 795,-	RIALL RAVEN Vanhan maahantuojaan varaston tyhjennys jatkuu... Esim: Tjäkka 195,- Heron 195,- Eska 245,- Rock 245,- Kiruna -10 195,-	Telemark-takki 495,-
Halti Riker muutoksittomia 299,-	Halti Ultra D Pienempiä kappaleita 445,-	Halti Dakota Plus 4 kappaleita 1595,-	Fjällräven Print Känken-reppu 99,-	
Halti River 10 Pienempiä kappaleita 295,-	HALTI			

LASSIN RETKIÄITÄ
Palveleva Lassi myy vain laatua!
FORUM, Kulkutori 00100 Helsinki
Puh. 1091 612 1600, MA-PE 9-20, LA 9-18
Email: lassin.retkiaita@helsinki.fi